

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP. — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP.

A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

<p>Előfizetési ár: Egész évre 8 korona Félévre 4 korona. Negyedévre 2 korona. Egyes száma ára 20 fillér.</p>	<p>A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőség címére küldendők. — Kéziratok vissza nem adatnak. Felelős szerkesztő: Dr. JÜNKER PÁL.</p>	<p>Kiadó és laptulajdonos: V Á G Ó G Y U L A hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők A hirdetések jutányosan számítjuk.</p>
<h2>Adózás és Létminimum.</h2> <p>Nemzetállamban az adózást a nemzet önmagának szavazza meg. Az állam, hogy öncélját teljesítse, szükségletre szorul. A szükséglethez szoruló anyagi eszközöket egyrészt a polgárok adóztatása, másrészt egyéb önálló gazdálkodása révén fedezi.</p> <p>Az állam kiadásainál vezerev mindig az legyen, hogy azok a nemzet jólétét mozdítsák elő. Produktív akkor lesz az államkiadás, ha általa legalább annyi előny nyújtatik a nemzetnek, mint a mennyi attól elvonatot.</p> <p>A szükséglet fedezési alapjául szolgáló adózás főelve, hogy mindenki képessége szerint adózzék.</p> <p>Legyen az adó általános, azaz minden polgár fizesse azt. Szedessék a létminimumhoz szükséges összegben felüli tiszta jövedelemből. Ne ellenkezzék az erkölcstannal és a polgári politikai jogokkal. Azaz ne nyújtson alkalmat az erkölcstelenség terjesztésére vagy a polgári szabadság csorbitására. Az államkiadásoknak a kis jövedelmekre háruló terhei megszüntetése céljából — progresszív adózási rendszer hozandó be, melynek alapján a jövedelem ne arányosan befolyó szá-</p>	<p>zalék szerint, hanem nagysága szerint haladványban adóztassék meg.</p> <p>A magyar kisiparosságra nézve a mai adózási kulcs (10 százalék) nagyon terhes. A méltányosság és igazságosság követelménye, hogy az tetemesen alantabbra szállitassék le. Mondjuk 3-4 százalakra, a mi legjobban megfelel a kisiparosok adózási erejének.</p> <p>Felette ajánlatos külön iparadó megállapítása tekintettel az egyes iparágak viszonyaira.</p> <p>Egészséges adórendszer alapján az iparosság kötelességszerűen fogja megtenni mindazt, ami az államháztartás gépezetének működéséhez szükséges.</p> <p style="text-align: center;">*</p> <p>Az embernek joga van életéhez. Ez emberi jog, melyet a nemzetállam is elismer. Védelem alá kell venni azon minimális eszközöket, melyek az ember létfenntartására szükségesek. Nem alamizna ez, hanem jegyezzük meg jól, az embernek természetadta joga, mit az államhatalomnak is becsülni kell.</p> <p>Törvényileg kell biztosítani, hogy e tekintetben a polgár élete óltalomban részesíttessék. Az államnak se lehet érdeke, hogy polgárai megfosztásának létfenntartásuk legelemibb feltételeitől.</p>	<p>Hisz az állam gépezetének is szüksége van egy minimális erőanyagra, hogy akadálytalanul teljesítse működését, bárhonnan is veszi azt. Ha azonban ez tőle megvonatik — ugy existenciája kockán forog.</p> <p>Minden polgár létminimumán felüli vagyonához mérten adózzék az államhatalomnak, a létminimumhoz szükséges eszközök felmentendők az adózás alól.</p> <p>A létminimum nemcsak az adóval, hanem mindenféle követelésekkel szemben védve legyen. Ez a családi tűzhely beszenségtelenítésének védelme.</p> <p>A családi tűzhely védelmének (angolul: homtaid) intézményével, illetve a létminimum biztosításával elérjük azt, hogy a kisiparosságot könnyebben tudhatjuk a kisiparosság számára fentartani.</p> <p>Ezen intézmény nem egyoldalulag a kisiparosságra, hanem a többi kisebb (kisgazda, kiskereskedő, hivatalnok, munkás) existenciákra is teljes egészében kiterjesztendő.</p>

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Tavasszal.

Itt a tavasz, langyos szellő
Játszadozik arcommal.
Oly jól esik a lelkemnek,
Bánatomban vigasztal.

A virágok illatával
Megittasult ajaka
Sebzett szívem fájdalomnak
Meggyógyító balzsama.

Tarka virág-tengerré lett
Az elhervadt mező,
Arany színű napsugárban
Fürdik meg a bus felhő.

Zöld bokorban vigan dalol
A csicsérgő kis madár
Jó kedvében hű párjával
Ágról-ágra szálldogál.

Minden örül, mindeu vigad
Megjöttén a tavasznak,
Hej még az én szívemben is
Uj remények fakadnak.

Azt hiszem hogy lesz nekem is
Még tavaszom, virágom
S vidulni fog az életem
Eloszlik a bánatom.

TARR LAJOS.

A szegény vándorlegény.

— A „Csurgó és Vidéke” számára írta —
Alpári Lajos.

Tösgyökeres magyar ember volt Kranszki Pál uram, vagy amint közönségesen hívta a nép: „Pali bácsi.” Magyar volt kívül-belül. Pedig úgy ötven esztendő előtt még a miatyánkot sem tudta elmondani magyarul. Így szakadt ide valahonnan messze idegen országból, mint szegény vándorlólegény, kinek se országa, se hazája. De nem is volt más hibája ezen kívül, mert becsületes, iparkodó, jóravaló ember volt. A mesterségben meg éppen ritkította a párját.

A falu vénei még emlékeznek rá, miként fogadta szolgálatába néhai Majoros István, az alszegi híres molnár, a kinek két vízi malmán soha sem pihentek meg a nagy zakatoló kerekek. Nem volt a határban jobb módu ember. Ma'main kívül voltak telkei, földjei, rétjei szőlői s vagyont érő sok-sok igás és lábas jöszága. De ami mindezeknél is többet ért, volt neki egy hajnalkepű, tüzről

pattant, buzavirágzemű, szép egyetlen leánya. Nem fakadt olyan rózsabimbó három vármegyében. Hát még a lelke?

Olyan szelid volt, mint a galamb és olyan jószívű, akár csak a jóságos mesebeli tündérlégyasszonyok. Bezzeg szerette is mindenki, kiváltképpen az apja. Nem tudott olyast kívánni, amit egy szavára meg ne cselekedett volna s mégis egyszer úgy fordult, hogy majdnem kiűzte a házából. Az a szegény vándorló molnár legény volt az oka mindennek.

Mert hát úgy történt a dolog, hogy Esztikének nagyon megesett a szive, a mikor a szegény vándorló bekopogtatott hozzájuk. Hogyne, mikor még kérni sem tudott az istenadta, olyan furcsa nyelven beszélt, hogy még a pap sem értette meg, pedig az már csak eleget tanult.

De hát azért teremtette a jó Isten a szivet, hogy megérezze, amit meg nem érthet az ember. Bizony nem szégyelte lesegiteni hátáról a batyut, melyet azután nem is kötött föl soha többé. No meg az igazat megvallva, szép egy szál legény volt. Ha nem sütötte volna annyira a nap, királyfinak is beillett volna. Mi tagadás benne, rajta is felejtette a szemét egy párszor Majoros uram leánya, miközben az ételt s egy pohár jó borocskát oda rakta elébe. A legény is utána pillantgatott, de csak úgy lopva, megjéjdt a szive dobogásától.

— Hej! — ha itt maradhatnék — gon-

Emlékezzünk régiekről.

Irtta: FIGYELŐ.

Megsárgult, régi ujság címlapja fekszik előttem. Drága kincsnek, ereklyének nézem ezt a végtelenül egyszerű nyomtatványt, mely 57 évvel ezelőtt látott napvilágot. 1848 március 19-én vasárnap kézzől kézreadtak az emberek, hogy megegyezzenek a szabadságának mámorító tudatába, hogy még egyszer vonulassák el lelki szemeik előtt annak a fenséges napnak, március 15-nek eseményeit, a sajtószabadság megszületésének örök emlékeztető napját. Ki tudja, nem tapad-e a sárga laphoz a honszerelem csókja s ki tudja, nem porlik-e már 57 éve a csökadó valamely vérrrel áztatott síkon, hol azért vérzett el, mert — szerette hazáját. Ki tudja, nem olvasta-e e lapot valamely utca sarkán egybe sereglett népnek a tulajdonos, hogy megossa másokkal is lelkének tisztá örömet s nem szenvedett-e ezért börtönben, számkivetésben?

Az elmúlt idők szent emléke fűződik e lap minden mondatához; hagyjuk a bírálatot a tisztán arra hivatottaknak, mi csak élvezzük a sorokból felénk szálló illatot, a honszerelem és a valóságos áhitat meglepő összefonódását; tanuljunk, okuljunk a sorokból, hogy az Isten mindig megjelenik ott, a hol legnagyobb a szükség, hogy egy nemzet életében a boldogulás legszükségesebb tényezője a kölcsönös hit, az egymásba helyezett bizalom. Mert csak így, mondhatni egymás valláshoz támaszkodva valósíthatók meg a lelkünkben élő nemes törekvések!

De nézzük a lapot. Legfelül a lap élén, a cím fölött ez áll:

A' sajtó szabad!

Rövid kis mondatocskák, könnyen érthető, de oly sokat mondó, hogy iveren keresztül lehetne foglalkozni mélyeségek, nagy jelentőségű tartalomról. Sajtószabadság!... Van-e fényesebb valami a ember életében, mint gondolatának szabadon való kifejezése, véleményadás oly dolgokban, melyek esetleg egy egész nemzet léteérdekét érintik? És nézzük, mi lett az 57 évvel ezelőtt megszületett sajtószabadságból? Egy hatalmas intézmény, melyre büszkeséggel tekinthetünk: a magyar sajtó versenyez a nyugattal s megmutatta a magyar, hogy e téren is helyt tud állani, e célra is vannak kiváló képességei!

dolta magában — bért se kívánnék én.

— Pedig ez a kívánsága nagyhamar beteljesedett.

Eszti ke előszólította édesapját s megkérte szépen, fogadja be a malomba, ne korogjon tovább a szegény lélek.

Az öreg molnár dörmög ugyan egy kicsit a bajusza alatt, de csak úgy, hogy senki se hallja. Mit fog ő kezdeni ezzel a jöttmenttel, a kinek nyelvét sem érti?

Biz eleinte nehezen is ment a dolog, úgy kellett neki kézzel-lábbal mutogatni mindent, hogy mit csináljon. Hogy a fránya vitél volna a nyelvét!

Hanem az erős akarat lassan-lassan legyőzte a nehézségeket. Néhány hét múlva nem kellett már integetni, elvégezte a dolgát. Nem esett se kár, se hiba semmibe. Jobb keze lett az öregnek, a ki most már hébe-hóba kipihenhetette magát.

Egy felesztendő múlva már meg is értették egymást. Ugy ragadt a nyelvére a magyar szó, mint ingere a liszt. Vasárnap reggelként már magyar köszöntéssel nyújtotta át Eszternek az elmaradhatatlan virágokrétát s nemsokára már a templomban is az ő bugó hangja vezette a férfinép ájtatos énekét. A falubeli lányok sem néztek már rá olyan gögösen, mint az első hetekben. Egyik sem adott volna kosarat a „kamasz muszkának” Igy csufolták, mikor a faluba került, nem is tudta ezt sokáig megbocsátani nekik, mikor megértette. Mert hát mond-

A lap címe:

PROTESTÁNS
EGYHÁZI ÉS ISKOLAI LAP.

12. szám. Hetedik évi folyamata. Mártius 19. 1848.

A lap 1842-ben Kossuth Lajos kezdeményezésére indult meg, célja a protestáns egyházi és iskolai ügyek felkarolása, különösen pedig a Pesten felállítandó Protestáns főiskola felkarolása bizonyult. Szerkesztői: Székács József és Török Pál, kik Kossuth Lajos hívására állottak a lap vezetésének élére. Korának megfelelő gazdag tartalommal jelent meg mindig!... Hogyne, hiszen eszmeérés ideje volt!

A főnti cím után, kettős vonal alatt a lapnak mintegy jellegéjeként ez olvasható:

„Áldott legyen az Isten neve örökkön örökké; mert övé a bölcsesség és erő. Ő megváltoztatja az idöket és az idöknök részeit; leveti a' királyokat és szerez királyokat; ad bölcseséget a' bölcseknek és tudományt a tudósoknak. Dániel 2, 20, 21.”

Im, ez évszázados mondas mint ráillik az új kornak mozgalmaira!

E jelmondat után a lap tartalomjegyzéke következik:

„TARTALOM: Ima. Székács J. Irgatás és utószó. Jeszenszky László. Eszme-törödékek. G. Elnöki előterjesztés. — Calvin ifjúsága 's első nyilvános fellépése. Kun Bertalan. A' betegségek magyar nevei. — Vegyes közlemények.”

Nem vádolíhat tehát senki nagyot mondással, mert mint e tartalomjegyzék mutatja, a vasárnaponként megjelent heti-lap tényleg gazdagon nyújtott olvasóinak szellemi kincseket. (A visszahatás korában szűnt meg e lap)

E példány tartalmából csak a legelsővel a lap címlapján közöltekkel foglalkozunk most: Székács J. „IMA” c. költeményével. De talán nem lesz érdektelen, ha ezt megelőzőleg nagy vonásokban Székács József életét is áttekinthetjük.

Orosházán, 1809 febr. 2-án született. Hosszu ideig mint nevelő működött, elsajátította a szerb nyelvet s megszeretve a szerb népköltészetet, igen sok ilyen népdalt ültetett át zengzetes magyar nyelvre. Első önálló műve a „Költő” című, Kisfaludi Károly „Auróra”-jában jelent meg. Kiválósága őt 1836-ban a tud. Akadémia levelező tagjává emelte, majd 1839-ben a Kisfaludi társaság tagja lett. Kiváló volt az egyházi és világi irodalom terén is egyaránt, valamint a szónoklat terén is. Bajza József kezdeményezé-

hatnak-e ennél nagyobb csufaságot egy honföldön szegény lengyelnek? Később azonban ez is elfelejtődött s úgy összeszokott a legénység, mintha együtt nőtt volna fel valamennyivel.

Csak egyetlenegy ellensége maradt a sokból, bíró uram fia: Pintér Bálint, a ki folyton ott legyeskedett az Eszti lány mellett. Ugy beszéltek a faluban, hogy az öregek már régen elvégezték egymás között, hogy egy pár legyen belőlük. Módos a legény is, a leány is, szemrevalók is mind a ketten, hát össze is illenek szépen. No meg aztán — legalább az volt a hira — szeretik is egymást.

Pedig dehogy szerették! A leánynak már régen megvette szívét a jövevény molnár legény. Bálintnak meg nem is annyira a lányra, mint inkább a vagyonára fájt a foga. És ez mos: veszedelemben forgott, mert csak a vak nem látta, hogy Eszti ke százszor jobban szivelt a lengyelt, mint a bíró fiát. Dühösködött is emiatt Bálint sokat s nem hagyta soha békességben a szelid legényt, minduntalan beléköltött. Csakogy egyszer aztán a türelmes lengyel vándorló is megsokalta a dolgot és olyan busásan találta neki visszafizetni a sok adósságot, hogy két hétig nyomta utánna az ágyat. Pedig Bálint a leg-erősebb ember hírében állott eddig a faluban. Ettől fogva már messziről kitért az utjából csak háta megett vicsozgatta a fogát:

— Megállj, te muszka!

sére 1836-ban a pesti evang. egyház magyar szónoka lett. Nagy szükség volt itt reá hiszen ebben az időben nevezett egyháznak csak két szónoka volt Pesten, az egyik nem e t a másik t ő t! Egész életén keresztül áldásos tevékenységet fejtett ki a magyar kultúra érdekében. Tág tere nyílt szellemi kiválóságának kifejtésére lapjában, valamint tagsága révén az említett tudományos társaságok kebelében is.

1860-ban egyháza superintendensévé választotta. Kitüntetésekkel, királyi érdemrenddel s azzal a boldogító tudattal, hogy egész életében honának szolgált, hunyta le szemét 1876 jul. 29-én Budapesten.

S most nézzük jelzett költeményét, az eredeti szöveg hű másolatában:

I M A.

Midőn a' népek ősi szent jogért,
Melyet szívökbe Isten irt vala,
Vérontva küzdenek, mignem felderül,
A' szabadságnak teljes najnala:
A' diadalmi énekek zajára
Önkényt nyil a kebel buzgó imára
S buzgó imája így hangzik nemünknek:
Dicsőség légyen a mi Istenünknek!

Dicsőség légyen a' mi Istenünknek,
A' mi győzelmünk több mint emberi,
Egy hosszú század, azt mit egy szökönap
Adott, előbb álmodni sem meri;
Mert törében a' hosszas szolgágnak
Nem volt reménye többé a' világnak,
De eljött Isten, szól a' biblia,
Midőn a' szükség legnagyobb vala!

'S kik nem hitték, hogy ő a' nép szavában
Ítéletet jött légyen tartani,
Földön futókká tette s trónjaikról
Imát tengerre úzte mondani,
De kik hittek és hajtottak szavára
Megtartá őket népeik javára;
'S elszélesztvén a szoldos lelkeket
Néphűséggel edzé meg széküket.

Üdv a' királynak, nemzetünk urának,
Ő hitt Istennek és hiti népeinek,
'S a' mint még meg nem szegényült soha,
Ki hitt Istennek és igéinek:
Ugy — és ez legyen összes jelszavunk
Hogy hitt nekünk, ne bánja meg Urunk,
Hitet hitért életben és halálban
A jövendőnek minden századában.

Hitet hitért a' jelen mámorában,
Mely boldogít, de könnyen tántorit,
Hogy a' jözanság lelkével kegyeljük
A' szabadságot, mely most bátorit

Más fegyverhez nyult ezután. Ha valahol előfoghatta Majoros uramat, telebeszélte a fejét, hogy minő ellenséget tart a házában. Meglopja az a sehonnai ágrólszakadt jobbról is balról is. Az öreg molnár eleinte rá sem hallgatott a rágalmakra s ha a bíró uram is előhozakodott ezzel vagy azzal a csunya pletykával, megvédelmezte a legényét. Hanem egyszer csak másról is kezdtek suttogni a vénasszonyok fülébe:

— Hej Majoros uram, kutya van a kertben. Az a sehonnai legény nemcsak a lisztet lopja, hanem a leányod ajkáról is rabolja a csókot.

Erre már megvadult a jó öreg s szörnyű haragosan támadt rá az ő drága, egyetlen leányára:

— Mi igaz ebből a sok beszédből? Mi? valld meg! Nem zörög a haraszt, ha nem fujja a szél.

És a leánya még csak nem is tagadta. Szereti biz ő azt a szegény árva legényt s nem is lesz ő soha más felesége, csak azé az elhagyott vándorlő.

Soha sem látta még a falu olyan kikelt ábrázattal járnai Majoros gazdát, mint ezen a napon. Szinte toporzékolt dühében. Hiába sirt ritt a leánya, kiadta az utját a legénynek.

— Ha nem tetszik — rivalt rá a sirdogáló leányra — mehetsz utánna te is, le is ut, fel is ut. Ugy is elég szegényt hoztál már fejemre. Egy ilyen ágrólszakadt, rongy

'S ha szent hajlékát majdan béavatjuk,
'S az áldozatnak gyümölcsét aratjuk:
Imája hasson égig nemzetünknek,
Legyen dicsőség a mi Istenünknek.

S z é k á c s J.

Hymnus ez, melynek tárgya: a hön óhajtott, immár kivított szabadság, a nemzet legdrágább kincsének megszerzése fölött érzett öröm egy gyönyörű imává olvad s száll az ég felé.

Mondhatnám ódának is e lírai költeményt, hiszen fenséges jogokról, a a boldog mámoros nemzetről, az uralkodónak és a nemzetnek egymásba helyezett bizalmáról, a nemzetnek az uralkodó iránt érzett őszinte szeretetéről beszél. De a fohászszertű hang, a tiszta áhitat, az Isten segedelmének tulajdonított diadal, melyért „Önkényt nyil a kebel buzgó imára,” hymnussá avatja.

Szinte rosszul esik, hogy a nemzeti újjászületés eme megmaradt hírnökével többem foglalkozhatom: a megsárgult fakóbetűs újság címlapjának végére értem. A mult emlékeit, melyeket mi már csak ezekből a beszédes hagyatékokból ismerhetünk, érzem minden során. Ugy tekintem e lapot, mint a nagy nemzeti felbuzdulás élő dokumentumát. Lelkemet valami csodás ihlet szállja meg, valami emberfölötti érzélem kap meg s buzgó fohászra sarkal azokért, kik féltetve minden önző érdeket, egyedül a honért áldozták munkás életüket!

... [Tanuljunk tőlük! ... Emlékezzünk régiékről! ...

Az újjuló Héviz.

Változatos képet akarván alkotni Héviz jövőjéről, szükségesnek találok visszatekinteni multjába, mint az aggastyán, ki, hogy gyermekei elé tárja fáradságának eredményét, eléjük festi életének egész történetét ifjuságától agg koráig.

Héviz élete homályosabb, mint egy korlátolt életkorú emberé; jövője pedig virágosabb, reményteljesebb, mert igazi élete nem a lefolyt hosszú évszázadokban volt, hanem a közel jövőben lesz. Átalakulásának meggyénél áll ma, honnan, mint erőt nyert vándor halad előre, vagy mint a fejlődő leány ki titkon, észrevétlenül lép be a sejtelmes, a titokzatos, de alapjában szép életbe.

Az indusok szerint a tavak és patakok az istenek személyes harcainak következményei. Ezek a hatalmas felsőbbiségek olyan óriási sziklákat dobáltak egymáshoz, hogy a hova leestek, megnyílt a föld, meder képző-

dött és a víz odagyűlt. Héviz keletkezését ne vigyük vissza az indusok képzelte világába: annyi kétségtelen, hogy a benne rejlő erő páratlan csodás hatású. És mégis, bár ezt évszázadokon tudták, alig történt valami Héviz nagygyátételére. Parlagon hevert hosszú igen hosszú éveken át; a közelmultban pedig mintha vesztett volna régi hírből! Szükséges volt tehát valamit tenni, hogy Héviz valahogy új életre kelhessen. E cél hogy közeledik, bizonyosság a tervbevett nagy-szerű átalakítás Új fürdőház emelése, csatornázás, vízvezeték bevezetésén kívüli sok olyan dolog, ami a néhány év alatt európai hírnevűvé fogja tenni. Bár a megindult munkálatoknak még csak kezdetén vannak, máris, mint a porából éledező fönix, új életre kezd ébredni ez is. Az idén is már mintegy 40—50 szobával több fog a vendégek rendelkezésére állni, mint eddig. Mi a jelentősége Héviznek Keszthely érdekében is? — felesleges tárgyalnunk. Külföldön hasonló fekvésű kis város csak ebből élne, lakosai gazdagodnának: de minálunk ezek az óhajok meg nagyon is távol vannak.

Itt el tudták hallgatni hosszú éveken át, hogy a városnak semmi haszna nem volt Héviz közellétéből, anélkül, hogy valami történt volna ez irányban is.

Ma, mikor Héviz a teljes újraébredés küszöbén van, csak örülnünk kell, hogy oly erős munkára és áldozatra képes kezekbe került, mint az jelenleg van. Midőn reményteljes bizalommal állunk Héviz jövője előtt, nem nagyitunk, ha megjósoljuk, hogy Héviz nemsokára versenyezni fog a külföld hasonló hatású fürdőivel, évek múlva pedig a teljes győzelem diadalában fog nemcsak a magyar névnek, hanem első sorban a keszthelyieknek is hirt vagyont, jövedelmet szereznit. Héviz bünhódott a multban. Héviz nagyságának záloga multjának hírében, jövője pedig az azt vezető kezében van letéve!

H í r e k.

— **Rabbibektatás.** A csurgói izraelita hitközség nagy ünnepélyességgel iktatta be hivatalába újonnan megválasztott lelkészét, Dr. **Kohn Lajos** urat.

Dr. Kohn Lajos urat, — ki édesatyja leendő apósa és sógora kíséretében jött le, — a kaposvári állomáson Dr. **Kovács Henrik, Balog Zsigmond, Schneer Zoltán** s **Unger Herman** urakból álló küldöttség várta míg a helybéli pályaudvaron az izraelita hitközség előjárósága — élén **Reményi Samu** elnökkel — fogadta s vezette be a templomba.

Hanem másként történt, mint ahogy gondolta. Alig egy pár nap múlva az öreg plébános furcsa prédikációt tartott. Azt mondta, hogy veszélyben a haza, a kinek ép a keze, ép a lába, siessen a táborba, mert si-et ám az ellenség is, hogy legázolja szabadságunkat, kiölje csengő, édes magyar nyelvünket.

Majoros uramban felpezsdült a vér. Hej ha ő most fiatal lehetne! hogy menne ő is azzal a rajjal, mely már gyülekezik a község háza táján.

Délben beállított hozzá a lengyel legény: — Mester uram, engedje el azt a pár napot, ami még hátra van. Hadd menjek én is a hazáért, a szabadságért.

— Ember vagy fiam! — tört ki az öreg, könnyeit se tudván visszafojtani. Dehogy tartóztattak, eredj, legyen veletek a magyarok Istene!

Még a község házára is elkísérte s büszkén nézett végig a legénysoron, mintha mondani akarta volna:

Én már nem mehetek, fiam sincsen, de azért én is küldök magam helyett egy derék erős legényt.

Epen akkor került elébe Pintér Bálint. Az öreg átölelte őt is.

— Te is menj fiam. Legyen veletek a jó Isten! Eredj!

— Biz én nem mehetek, Majoros bátyám — felelte a legény — nagy a gazdaság, az apám nem győzi maga.

A megtartott ünnepi istentiszteletre városunk és a környék egész intelligentiája — felekezeti különtség nélkül — összegyűlt s azon valamennyi helybeli hatóság képviseltette magát.

A közönség, — mely a templomot zsumfolásig megtöltötte, — mindvégig feszült figyelemmel hallgatta Dr. Kohn Lajos ur székfoglaló beszédét, mely magas szárnyalású gondolataival és kitűnő előadásával az egész közönséget magával ragadta.

Istentisztelet után az új lelkész tisztelőére 60 terítékű bankett volt, melyen számos felkőszöntő tanusította, hogy a mily jó szívvél jött Dr. Kohn z r hivei közé, épp oly jó szívvél fogadták azok is őt.

Bankett után az ifjuság a Korona nagytermében táncmulatságot rendezett, melynek csak a haajajnali órák vettek végét.

Reméljük, nem ez volt utolsó mulatság, melynek okozója az új lelkész; a résztvevők nevében is elvárjuk, hogy rövidesen újrn okot szolgáltasson egy épen ily kedélyes mulatságra azzal, hogy a táncoló párok egyikére-másikára hivatalánál fogva — isteni áldást ad. — — Akkor aztán újra hívjuk a papot s ütjük a csapot! . . .

Üdvözljük városunkban Dr. Kohn Lajos urat azon kívánnattal, hogy várakozásai teljesüljenek s magasztos hivatásához fűzött reményei, vágyai valóra vájjanak.

— **Kinevezés.** Dr. Kiss Emil, helybeli főszolgabírói hivatalunkhoz beosztott közigazgatási gyakornokot vármegyénk főispánja tiszteletbeli szolgabíróvá nevezte ki. — Gratulálunk a jól megérdemelt kitüntetéshez.

— **Eljegyzés.** Declva Rezső varmegyei tb. aljegyző, kit városunkban is többen ismernek a napokban tartotta eljegyzését Ámant Rózsika kissasszonnyal Apatinban.

— **Halálozás.** Özv. Simon Pálné, néhai Simon Pál járásbírósi irodatiszt neje tegnap hajnalban hosszas szenvedés után elhunyt. Halálát egyetlen fia, Simon József theologiai hallgató gyászolja. Temetése ma délután fél négy órakor lesz.

— **Kuglizó-verseny.** A Csurgói Polgári Casinó ma délután kuglizó versenyt rendez, saját helyiségeiben. Az igazán értékes és szép 4 díj ma délig Várent Imre kirakatában volt kitéve. Este 8 órakor társasvacsora lesz még pedig költségmentesen.

koldussal szűrni össze a levét. Szégyeld magad, te hitvány! . . .

— Ne szidja jó uram — vágott közbe a legény — ártatlan ő mindenben. Én vagyok az egésznek az oka. Könnyebb szívvel megyek el, ha tudom, hogy megbocsát neki s hogy nem bünhődik ő is miattam . . .

Egy kicsit megcsillapodott erre Majoros uram, mert hát jó szíve volt az öregnek s látva, mint fut alá hirtelen egy köny a pali szeméből, odaszólt hozzá:

— Mo nem muszáj éppen most indulnod. Nem akarom, hogy a falu kibeszéljen, hogy úgy dobtalak ki, mint a gazdátlan kutyát. Maradj itt, a míg kitelik a hónapod s aztán menj Isten hírével. Szép csomó pénzcsekéd is volna már nálam, majd kihozom holnap a takarékból s aztán majd kezdhet sz valahol valamit.

— Hanem te — fordult a lányához — te nem maradsz idehaza. Holnap beviszlek a nénédhez a városba, ott maradsz, ameddig kimegy fejedből ez a bolondság.

Ugy lett minden, ahogy mondta. A lányt elvitte nénjéhez, még csak ücsut se vehetett szíve választottjától, csak egy lopva vetett pillantással váltak meg, a legény meg ott maradt s dolgozott napkeltétől napnyugvásig, mintha semmi sem történt volna. Dolgozott, mintha semmi sem történt volna. Dolgozott, mintha szomorúan és komoran s várta a napját, a mikor odébb viheti innen a lelke terhét s kisírhatja magát valahol a másik határban, ahol senki sem ismeri.

Az öreg molnár arca kipirult, alakja ki egyenesedett s villogó szemekkel végigmérve a szép szál legényt, dühösen lökte el az utból:

— Bestye gyávája. Rongylelkű kölyök! És én ezért akartem kiüzni a házamból azt a derék legényt, ki idegen létére is megy a halál elé értünk!

Az öreg kifakadásaira — valami bajt vélve — rögtön ott termett a lengyel, ki eddig a többi közzé vegyűlv, mámoros epekedéssel várta az indulás jelét.

— Mi baj jó uram? — kérdi a gazdájától.

Majoros uram pedig egyszerre, mintha kicserélték volna, mondta neki:

Ha majd beértek a városba, ugorj fel egy pillanatra a lányomhoz s mondd meg neki, hogy én üzenem, öleljen meg, csokoljon meg s úgy menj a csatába.

A derék legény odakapott a gazdája kezéhez, hogy megcsokolja, de az öreg szívére ölelte, össze-vissza csokolta s s úgy kiáltott utánna, mikor már elindultak.

— Aztán Pali fiam, vissza gyere, ha vége lesz a háborúnak, szükség lesz rád a malomban.

Betelt vagy másfél esztendő mire visszajött. Az arca tele volt beforradt sebekkel, de azért véges végig csokolta valamennyit édes mátkája, a hűséges szép Majoros Eszter.

— **Majális.** A Csurgói Iparos és Kereskedő ifjuság önképzőköre f. hó 28-án d. u. 4 órakor a Korona kert-helyiségében jótékonycélu majálist rendez. Személyjegy 1 kor, családjegy 2. kor. 40 fill. Kedvezőtlen idő esetén a multság a nagyteremben fog megtartatni.

— **Tanítógyűlés.** Tegnap, szombaton d. e. 9 órakor kezdődőleg a csurgói járás-kör tanítószaga gyűlést tartott a tanító-képzőben. A gyűlést Horváth József int. tanár mint választmányi tag nyitotta meg, üdvözölte a megjelenteket, majd az áthelyezés folytán megüresedett tisztségekre választást tűzött ki. A választás egyhangulag ment végbe s elnök: Nagy János, alelnök: Hécizsándor, jegyző: Pasnary Győző, pénztáros: Herzsényák Ferencz, könyvtáros: Fried Samu lett. A választást megelőzőleg Sass Lajos nagy helyesléssel fogadott szavakban hívta fel a tagokat az intenzívebb munkásságra. A gyűlés következő programja Eber Rezső int. tanár felolvasása volt: „Penz a népiskolában.” A felolvasás paedagógiai fontossága rendkívül leköttötte a megjelentek figyelmét. Ez után Czeglédy Tivadar intézeti tanár tartott szabad előadást, mintegy folytatása-képen az előzőnek: „Penz az életben.” Az eszme, melyért az előadó vármegyénkben sokat küzdött s fáradozását igazán megkapó eredmény honorálta: a kis-birtokosság biztos fejlődésének irányítása: élénk eszme-cserét váltott ki. A szövetkezeti eszmének felkarolását célzó előadást megleg szavakkal méltatta Mohar József int. igazgató, különösen kiemelve azt, hogy tanítószagunknak ma már nemcsak az iskola falai között nyílik alkalma a nép javán munkálkodni, hanem azon kívül is: a társadalmi téren. A gyűlés az előadóknak jegyzőkönyvi köszönetével fejezte ki elismerését. Következett a jövő gyűlés idejének megállapítása. E szerint az őszi gyűlés szept. második felében lesz megtartva. A gyűlés 11 órakor ért véget.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban a „Bombamerénylet” című hírünkben arról volt szó, hogy a tettes a dinamitot a Hirsch féle halastavakból lopta. A nevezett halgazdaság felkért bennünket annak a kijelentésére, hogy sem halastavaikban, sem gazdaságukban dinamitot egyáltalában nem használnak és nem tartanak. Ezt készségesen meg is tesszük s ebbeli információink bizonyára a beküldő tévedésén alapult.

— **Május elseje.** A hóhortos április elmúltával kedvesen köszöntött be május, a természet ujjáéledésének hónapja. Kora reggel zeneszó ébresztett fel bennünket éjjeli nyugalmunkból és kisieltünk a szabadba, a hol élvezettel szittuk a a friss májusi levegőt. E napon szünetelt a munka minden műhelyben, a gyárakban, malmokban. Mert most már a május nem csak a szerelem, a költők és madarak hónapja, hanem a munkások ünnepe s nem lehetetlen, hogy rövid idő alatt még a naptár is vörös betűvel mutatja május 1-ét, mint a Marseillisták ünnepét.

— **Táncostély** A n.-atádi „Polgári Iskola Egyesület” saját pénztára javára Nagyatádon május hó 6-án a „Korona” szálloda nagytermében felolvasással egybekötött zártkörű táncostélyt rendezett. Belépő-díj: Személyenkint 3 korona, négy utolsó sorban 2 korona. Felülízetések a jótékony célra való tekintettel köszönettel fogadtatnak. Kezdeté este 8 órakor. Program. Záródoklat Rákóczy sirjához. Vetített képekkel illusztrálva. Felolvasva: Dr. Ronaky Kálmán ur. Duette. Eneklük: Dr. Kommen Elek és Gerbár Gézané urnők, zongorán kíséri: Boda József ur. Alom az erdőben, színmű. Irtá: Rudnyánszky Gyula. Előadják a polgári leányiskola növendékei. Magyar nóták, zongorán előadja: Dr. Kommen Elek ur.

— **Színészet** Szilágyi Dezső színigazgató kizárólagos joggal színigazgatói engedélyt nyert, Tolna Baranya, Somogy, és Zala vármegyék területére, a forma szerint megalakult színikerületek kivételével. Társulata, mellyel nemsokára hozzánk is eljön, a következő tagokból áll: Aranyossi Bella, operette és népszínmű énekesnő. Bándi Rózs, opera és operette coloratur énekesnő. B. Bánfaly Etel, vigjátéki soubrette. Lőrincy Erzs, hősnő. Lőrincy Aranka, segéd-énekesnő. V. Berzsényi Margit, anya és comica. Tihanyi Katica, operette comica. Sz. Folytényi Roza társalgási. Lendvai Ferike, naiva. Cinár Eszter, Göbölös Vilma, Horváth Ilona, Nagy Emilia segéd színésznők. Szilágyi Dezső, hős és jellem comicus. Vágó István, kedélyes apa. Simon Jenő, hős szerelmes. Kis Béla, I. operette és népszínmű bariton. Batori Béla, népszerű és szalon comikus. Sarkadi Endre, burleszk komikus. Pásztor János, drámai apa. B. Szabó Károly, segéd operette tenor. Stein Henrik, karnagy. Kresányi Flóra sugonő, továbbá megfelelő kar és technikai személyzet.

— **A magyar gazdatisztek nyugdíjgyi országos kongresszusa**

A Vaszary Kolos, hercegprímás fővédnöksége, Kossuth Ferenc, gr. Zichy Jenő, gr. Apponyi Albert, gróf Batthyányi Tivadar, Bánffy Dezső, Barabás Béla, gr. Benyovszky Rezső, Bujánovics Sándor, Gorove László, gr. Károlyi Sándor, gr. Mailáth Gusztáv Károly, erdélyi püspök, Papp Elek, Papp Géza, Rákosi Jenő, Weisz Berthold, gr. Zichy Aladár és Zsilinszky Mihály államtitkár felügyelete alatt álló Magyar Gazdatisztek Nyugdíjgyi országos kongresszusa Budapesten, f. é. május 21-én délelőtt 10 órakor a Vigadóban tartatik meg, melyre Magyarország összes földbirtokosai, bérlői és gazdatisztei — oklevelesek s nem oklevelesek — jogositva vannak résztvenni. A 2 koronás részvételi jegy, a melyet mindenkinek meg kell váltatni, vasuti, gőzhajózási, — Budapesten szállodai, étkezési, színházi sőt bevásárlási árkedvezményekre is jogosit. A részvételi jegyek díja a Gyakorlati Gazdatisztek Országos Egyesületehez (Budapest Baross tér 14) küldendő, és pedig mielőbb, hogy a mérsékelt utazási igazolványok szétküldése kellő időben eszközölhető legyen. Az érdeklődők, kik a kongresszus tárgyalása alapjául szolgáló Merza féle nyugdíjgyi javaslatot ismereni óhajtják, forduljanak a nevezett gazdatiszti egyesülethez.

— **Vértés Antal** fényképész értesíti a n. é. közönséget, hogy f. hó 7-én és 14-én az idei működését befejezi s így még két vasárnap áll a t. közönség rendelkezésére.

— **27 év nagy idő** egy lap életében. A Pesti Hirlap, a hazánkban kétségtelenül legelterjedtebb napilap, most lép immár 27-ik évfolyamába. E hosszú idő alatt valóban oly mély gyökereket vert a magyar olvasókö-

denki olvassa, — az is aki nem ért egyet a politikájával; minden időben imponált az olvasóközönségnek függetlenségével, őszinte szókimondásával, meggyőződésének fel és letelé bator hirdetésével. Ebben rejlik népszerűségének titka. Amihez járul az olvasóközönség szempontjából való másik nagy előnye, hogy legtöbb és legváltozatosabb tartalommal jelenik meg napról-napra, vasárnapi számai egész kötetek, előfizetőinek a szerkesztői üzenetek gazdag, mindennapi rovatában jó tanácsal, fölvilágosítással szolgál, kitűnő divatlapot küld nekik féláron s egész évre szóló hasznos könyvet — diszes képes naptárt — ad nekik karácsonyi ajándéknak. Specialitásai is vannak a Pesti Hirlapnak melyek minden apilap fölé helyezik. mindennap közöl eredeti és külföldi tárcát, humoros cikkeket (Kis komédiák), Esti levelet aktuális kérdésekről a kitűnő író és bölcslő Tóth Béla tollából; színház és vegyes-rovata a leggazdagabb. Ily előnyös tulajdonai révén a legjobb lélekkel ajánlhatjuk t. olvasóink pártfogásába a Pesti Hirlapot, melynek előfizetési ára egy óra csak 2 K. 40 f. s az a kiadóhivatalba címzendő: Budapest, V. Váci körút 78, honnan mutatónyiszámot is lehet kérni.

C S A R N O K.

HETI KRÓNIKA.

Zenezóval indul a hét,
Derűs kedv van mindenütt!
Mintha farsang volna ismét . . .
Május egy ez ünnepünk!

Igaz, igaz . . . árnyék van itt,
Mert e nap sem ünnep mar . . .
Hogy pénzt keres, erre számít
S ezért játszik a cigány!

„Ejnye uram, de elfogult!”
Igy tűnődnek sokan most!
. . . Tudomén hogy mit mond a mult
S mért üljük meg e napot.

Sok a bajunk és jól esik,
Ha egy kissé felejtünk . . .
És amennél több baj lesz itt,
Annal röbb lesz — — ünnepünk!

Kár is volna busznak lennünk,
Mikor mitsem szenvedünk!
Nótás-kedvünk van minékünk,
Mi már erre születtünk!

. . . Fürdönk is van: im az utca! . . .
Fogadást is ajánlok:
Utcza porát ki átussza,
Kap tőlem egy — — országot!

„Uram Isten adj kis esőt!”
Könyörögtük e héten.
Lett is eső az ég dörgött.
S az esőt így köszöntem;

„Hála néked égi Atyám,
Hogy megáldál benünket . . .
Csak azt tudnám, mi jobb most már:
Por, — sár közül melyik ez? . . .

Hogy a magyar nem élelmes,
S különösen Csurgón nem,
Oka, hogy mi a kényelmet
Semmiképp sem hagyjuk el!

. . . Persze hogyha nem kellene
Hajolni a szeméért
Vállalatunk már rég lenne!
Kincset ér a piac-tér!

Figyelő.

A leghiresebb kötőgépek házi és ipari célra

I. styriai kötőgépgyar

magyar képvisellete

BUDAPEST VII. Erzsébet k. 23

részletfizetésre is kapható.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Varrógépek és kerékpárok raktára

Fogl József Lajos.

Kérjen egészen ingyen zománcozott edény

képes-árjegyzéket, Probarendelmény: 6 fazék és 6 lábos különféle nagyságban, összesen 12 drb. 1 frt. 75 kr. 6 egész nagy főzőfazék és 6 egész nagy főzőlábos, összesen 12 drb. 3 frt. 50 kr. és egy teljes zománcozott mvsdőkészlet, mely áll lavor, vizesveder, mosókanna, éjjeli, szappantartó és fogkefetartó, összesen 6 drb. 2 frt. 50 krajoárért csak én szállíthatok; Ingyen csomagolás utánvétel mellett.

KOHN, gyári raktáros, Budapest, VI. Csengeri-utca 51.
Sürgőnycim: KOHN edénygyári raktár Budapest.

Vásári ssebnaptár 1905.

Husipari és állatforgalmi közkönyv

az egyes napokra eső vásárok pontos jegyzékével ingyen és bérmentve megy minden mészáros, hentes, állatkereskedő zsvradék és csontkereskedő címére, a ki legalább félévire előfizet a

Mészárosok és Hentesek Lapjára.

Előfizetés félvre 6 kor. — Kiadóhivatal: Budapest IX. Ferencz körut 16.

Ne vegyen senki hangszert

mig Reményi Mihály műhangszerész cs. és kir. szabadalom tulajdonos, a Magyar Királyi zene-akadémia szállítója 315 ábrával ellátott legújabb képes árjegyzékét át nem olvassa, mely ingyen és bérmentve küldetik Budapestről, VI. Király-utca 44/II.

HÉJAS JÁNOS

mű órás és ékszerész

Csurgó.

ALKALMI:

óra vagy ékszer aján-dék, hallatlan olcsó árért.

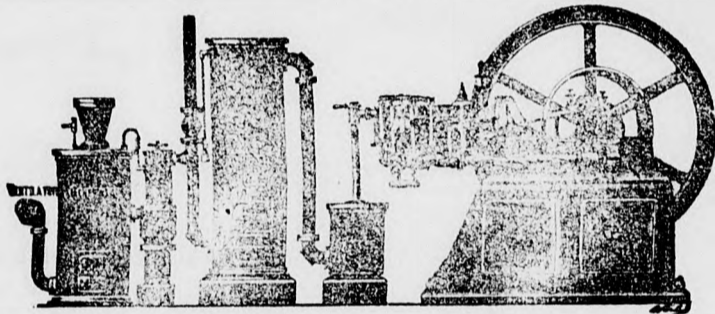

Ajánlja ujonan berendezett nagy raktárát, mindenféle fajuzszeb, fall ébresztő és ingaórákból, valamint mindennemű ékszerekből, nikel, acél, ezüst, arany férfi és női órákból: arany és ezüstgyűrűk, fülbevalók, karperecek, női láncok, amulettek stb. Férfi láncok, nikelből, ezüsből és aranyból.

Bámulatos olcsó árak.

2 frtér 3—4 frtér valódi svejoi nikel órák pontosan szabályozva, 5 évi írásbeli, lelkiismeretes jótálással, még kisebb törést is teljesen ingyen javítok. Ébresztő óra 2 f., Iroda és konyha óra rugó huzással 2 f. 50 kr. láncoos fall óra 2 f., pontosan szabályozva, a fenti jótálással, a melyet egy nagyvárosi cég sem tud megtenni. Hasonló súlyt fektetek az óra javításokra a melyek nálam egy hétre készek és pontosan vannak szabályozva. Torony órák 10 évi jótálással a melyeket a jótálás leteltéig teljesen ingyen kezelek.

Régi törött aranyat és ezüstöt a legmagasabb áron megvessek, vagy becserelek uj tárgyakért.

Eredeti OSERS és BAUER motorok

BUDAPEST, VI., Podmaniczky-utca 18.

Motorgyár és vasöntőde: Bécs.

Benzin- és petrolaum-motorok és locomobilek, szlvo-gáz-motortelepek 2—3 fill. üzembköltséggel. — Kedvező fizetési feltételek. — Elsőrangú gyártmány. — Költségvetés és árjegyzék ingyen.

B U D A P E S T I

Harisnyagyár

ajánlja dus raktárát női férfi-és gyermek harisnyákban

eredeti gyári árban

12 pár megrendelésnél bérmentve

Harisnyafejelések elfogadtatnak.

Árjegyzék kívánatra ingyen.

Budapesti harisnyagyár

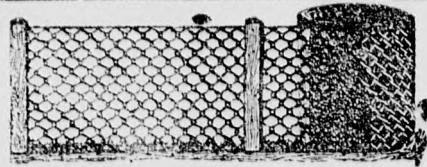
főraktár V. Fürdő utca 1/a

Számtalan elismerő levél.

Hirdetések
jutányos áron felvételnek
a kiadóhivatalban.

HIRDETÉSEK.

Bámulatos olcso kerítések!

Vágó Lajos

épület és géplakatos, sodrony fonat- és kerítés szövet fonodája
OSURGÓ (Somogym.)

Ajánlja sodrony fonodáját, mindenféle **parkok, kertek, szőlők, udvarok, vadaskertek** stb. bekerítésére.

Ugyszintén **vaskerítések és vaskapuk** legdiszesebb kivitelét.

Kivánatra tervekkel és költségvetéssel szívesen szolgál.

SZŐLŐLUGAST

ültessünk minden ház mellé és kertjeinkben föld és homoktalajon.

A szőlő hazánkban mindenütt megterem s nincsen olyan ház, melynek fala mellett a legcsekélyebb gondozással felnevelhető nem volna, eönkívül más épületeknek, kerteknek kerítéseknél, stb. legremekőbb díszre, anélkül, hogy legkevesebb helyet is elfoglalna az egyébre használatos részekből. Ez a lesháladosabb gyümölcs, mert minden évben terem.

Erre azonban nem minden szőlőfaj alkalmas (bár mind kuszó természetű) mert nagyobb része ha meg is terem, nem hoz, ezért sohan nem értek el eredmény eddig ol lugsnak alkalmas fajokat ültettek, azok bőven ellátják házukat az egész szőlőrés idején a legkiünőbb muskotály és más édes szőlőkkel.

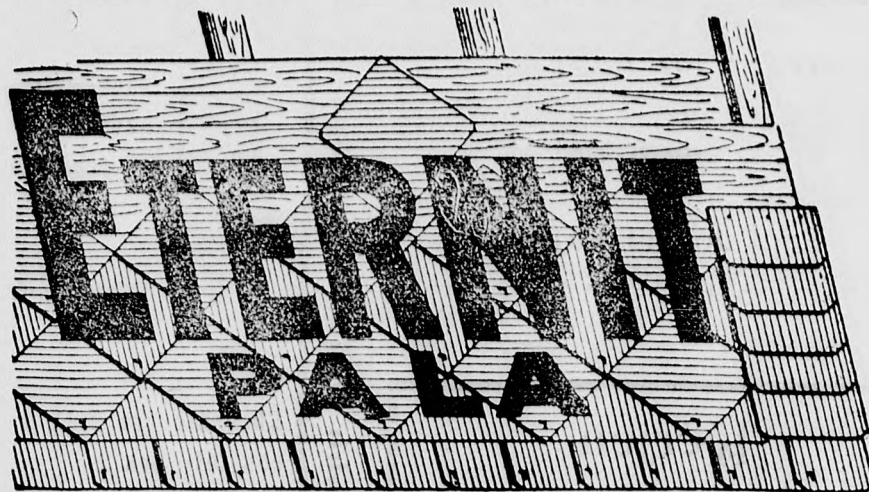
A fajok smertetésére vonatkozó, színes főnyomatú katalógus bárkinek ingyen és bérmentve küldetik meg, aki címét egy levelezőlapon tudja. Borfajú szőlősványok is még nagy mennyiségben kaphatók leszállított ára on. Borok családi fogyasztásra 0 l és feljebb olcso árban és „Delevare” sima, üléshez és ebből borminta.

Érmelléki első szőlőoltványtelep Nagy-Kágya Biharmegye.

8-10

— Két jó házból való fiu lapunk nyomdájában tanulól felvétetik

AJELENKOR LEGJOBB TETŐFEDÉSI ANYAGA

MAGYARORSZÁGI KÖZPONT:
ETERNIT MŰVEK HATSCHÉK LAJOS
BUDAPEST VI., ANDRÁSSY-ÚT 33.

A „Pesti Napló” új karácsonyi ajándéka.

Modern Magyar Festőművészek

a című új kiadványunknak, melyet 1905. évi karácsonyi ajándéknul szántunk t. előfizetőinknek.

Ez új ajándékművünk, noha folytatása és kiegészítő része lesz a „Magyar Festőművészet Albuma”-ak mégis mint teljesen önálló mű gyönyörű foglalatra lesz a modern magyar festőművészet remekeinek.

Eddigi karácsonyi ajándékaink is a magyar irodalmat és magyar művészetet szolgálták, nagyszabású és nagy értékű diszművek százezernyi példánnyalval terjesztve el a magyar költészet és festőművészet nagyjainak alkotásait. A remekművek e díszes sorozatát folytatja most a „Pesti Napló” új és minden eddigi ajándékát túlszárnyaló diszművel: a **Modern Magyar Festőművészek-köl.**

Ötven nagyszabású festményt szemeltünk ki a modern magyar festők alkotásaiból, nagyrészt mesteri kivitelű műlapokon és **gyönyörű, több színnyomású képekben.**

Ezenkívül befogjuk mutatni e műben **jolesebb festőink** vonzóan megírt **életrajzát.** A szöveget, amely a modern magyar festőművészet történelmét fogja tárgyalni, elsőrendű esztétikusaink könnyed előadásában, színes képek és rajzok fogják tarkítani. Albumunk külső formájában is követni fogja eddigi törekvéseinket és a magyar **könyvkötőipar úvészet** újabb alkotása lesz.

Ezt az új, páratlan díszű ajándékunkat megkapja karácsonyra állandó állandó előfizetőinkön kívül minden új előfizető is, aki mostantól kezdve egy évre **megszakítás nélkül** a Pesti Naplóra előfizet. Az előfizetés fél- és negyedévenként, sőt havonta is eszközölhető.

Előfizetési ár: 1 évre 28 kor. fél évre 14 kor. negyed évre 7 kor. 1 óra 2 kor 40 fillér. — Mutatványszámot szívesen küldünk.

Tisztelettel

A „Pesti Napló” kiadóhivatala.

Imakönyvek

diszes kötésben kaphatók

VÁGÓ GYULA könyvkereskedésében
CSURGÓN.

